

DOMÁCÍ BOHOSLUŽBA – SVATÁ RODINA

27. PROSINCE

ÚVOD

Tato vánoční domácí bohoslužba obsahuje část s obnovou manželských slibů. Není však rozhodně určena jen pro manžele. Můžete se ji modlit jako jednotlivci, přátelé, páry nebo jako celé rodiny.

Bylo by dobré si předem připravit stůl, ke kterému si sedneme nebo kolem kterého se jako rodina, manželský pár... setkáme. Do středu stolu může každý z nás položit předmět, který nám připomíná nějaký důležitý moment ve vlastních vztazích. Můžeme si vybrat např. jeden z těchto vztahů: manželský vztah, zamilovaný vztah, vztah k rodičům nebo k dětem a vnoučatům, přátelský vztah... Tím předmětem může být důležitá rodinná fotka, dárek z prvního rande nebo jiný pro nás důležitý předmět, který k danému vztahu odkazuje.

Modlíme-li se sami, je dobré číst všechny texty i modlitby nahlas. Pokud je nás kolem stolu více, určíme si, kdo modlitbu povede.

Na úvod si můžeme zazpívat naši oblíbenou vánoční koledu, nebo si zYouTube pustit např. „Půlnoční“ od Václava Neckáře:

(<https://www.youtube.com/watch?v=45mbYID0ec4>).

Nebo si můžeme nahlas přečíst následující antifonu, která je vstupní antifonou této neděle:

všichni: „Pastýři spěchali a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích.“

Potom uděláme společně znamení kříže stejně jako při bohoslužbě vkostele.

1.: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

ostatní: *Amen.*

1.: Narodil se nám Spasitel, Kristus Pán. Chválíme tě Otče za tvůj plán spásy, ve kterém se nám tvůj Syn stává nekonečně blízkým a rozhoduje se s námi sdílet svoje božství, aby tak prozářil naše lidství.

ostatní: *Požehnaný jsi, Bože, navěky.*

PROSBA O SLITOVÁNÍ

1.: Oslavou narození Ježíše Krista začala doba vánoční. Tato neděle sv. Rodiny je vyznáním vztahové podstaty Vánoc. Boží vyznání lásky vůči člověku se o Vánocích stává tělem, dostává tvar, zabarvení, vůni i chuť. A my zvláště dnes chceme toto všechno vnímat nejen v Bohu, který je nám tak blízkým, ale i v člověku, se kterým sdílíme svůj život – v manželovi a manželce, v dětech, ve vnoučatech, v partnerovi a partnerce. Každý z nich totiž dodává do našeho života nové tvary, nové barvy, nové vnímání chutí a vůní, které obohacují náš vlastní život.

Svou modlitbu zahájíme prosbou o milost toho, *který svými zaslíbeními překonává každé pomyšlení (srov. Žid 11, 11-12).*

1.: Otče, ty jsi slíbil Abrahámovi potomstvo, které překonává i jeho nejodvážnější sny a tužby. Pomoz nám, prosíme, abychom svou víru neprožívali minimalisticky a nespokojili se jen s „plněním zákona“ místo „naplnění života“.

ostatní: *Smiluj se nad námi!*

1.: Kriste, když tě Simeon vzal v chrámu do své náruče, spatřil v tobě dokončení Božích zaslíbení. Pomoz nám, prosíme, abychom vnímali tvou nabídku života, kterou nikdy neodvoláváš.

ostatní: *Smiluj se nad námi!*

1.: Duchu svatý, ty jsi hybnou silou našeho vztahu s Otcem. Pomoz nám, prosíme, abychom se ti stále více odevzdávali, abychom byli vtahováni do vědomí toho, že jsme všichni Boží rodina.

ostatní: *Smiluj se nad námi!*

BOHOSLUŽBA SLOVA

Následující žalm může celý přečíst jeden člověk sám nebo se můžeme střídat: jeden znás čte liché řádky a ostatní sudé.

Žalm 105

Oslavujte Hospodina, vzývejte jeho jméno, hlásejte mezi národy jeho díla.

Zpívejte mu, hrejte mu, vypravujte o všech jeho divech!

Honoste se jeho svatým jménem, ze srdce ať se radují, kdo hledají Hospodina!

Uvažujte o Hospodinu a jeho moci, hledejte stále jeho tvář!

Pamatujte na divy, které učinil, na jeho zázraky a rozsudky jeho úst,

potomstvo Abraháma, jeho služebníka, synové Jakuba, jeho vyvoleného!

Hospodin sám je náš Bůh, po celé zemi platí jeho rozhodnutí.

Pamatuje věčně na svoji smlouvu, na slib, který ustanovil pro tisíc pokolení,

na smlouvu, kterou sjednal sAbrahámem, na svou přísahu Izákovi.

Jako závazek to stanovil Jakubovi, Izraelovi jako věčnou smlouvu.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,

jako byla na počátku, nyní i vždycky a navěky věků. Amen.

Do ticha teď můžeme spontánně opakovat slova nebo celé verše, které nám během modlitby zvláště zazněly nebo se nás dotkly. Pokud bylo některé z „mých slov“ už zopakováno jiným členem rodiny, vyslovím ho přesto znovu.

Evangelium

Jeden zúčastníků bohoslužby přečte nahlas evangelium (Lk 2, 22-40).

Z evangelia podle Lukáše.

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (Ježíše) do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: 'Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!' Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata. Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neuzří smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha: "Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvícení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu." Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: "On je ustanoven k pádu a k

povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat - i tvou vlastní duší pronikne meč - aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí." Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova - bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma. Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

IMPULS

Pokud chceme, můžeme si teď přečíst impuls k dnešnímu evangeliu.

Simeon je pro svoji roli opravdu originální postavou evangelia. Bere do náruče malého Ježíše a v tu chvíli získává prorockého Ducha, který mu umožňuje rozpoznat Spasitele v tom, ve kterém všichni ostatní viděli prostě jen dítě. Skoro to až vypadá, jako by Ježíšův Duch „přeskočil“ na Simeona a umožnil mu kontemplovat realitu očima toho, koho drží v náruči. Zdá se to možná zvláštní, ale je to něco, co dobře známe a prožíváme. Když s někým provazujeme svůj život, když dotyčného „držíme v náruči“, je to dar, který zároveň znamená zavázat se k učení se pohledu na sebe očima toho druhého. Podobně jako Simeon získává s Ježíšem v náruči pohled na sebe, a nejen na sebe, ale rovnou i na Ježíšovu matku, ke které pronese rovněž prorocké slovo o „meči, který pronikne její duší“. Ano, žít provázané životy, žít ve vztazích, znamená zároveň trpět. Tohle člověk ve vánoční době asi moc slyšet nechce, ale je to prostě fakt. Pokud se rozhodneme hodně milovat, tak budeme i hodně trpět. Ale tohle nás nemá srazit na kolena. I dlouhodobým utrpením se dá procházet s radostí, protože největší zbraní křesťana je vztah Trojice, jehož jsme součástí, a tuhle radost nám nemůže vzít sebevětší bolest. Tohle je pravá krása Vánoc, ne tolik nasvícené betlémy, ale fakt, že se Bůh rozhodl definitivně a nezměnitelně vtáhnout člověka do svého božství skrze přijaté lidství. Tím největším darem pro nás není Bůh, který se stává člověkem, ale člověk, který se díky tomu stává svým způsobem Bohem. Ale prosím, rozumějme správně slovu „Bůh“. Stát se Bohem znamená stát se tím, kdo nemůže jinak, než se radovat a radost bezpodmínečně rozhozovat. Svým křtem a Božím vtělením se nestáváme dokonalými, ale jsme i tak vtaženi do tance, který trvá od počátku. Proč to ale tímto způsobem nevnímáme? Protože

pořád usilujeme o vedení v tanci místo abychom se nechali vést. Život odevzdání vlastní moci do rukou druhého je univerzální návod na radost. Když se necháme vzít Bohem do náruče, tak se začneme skutečně divit, kudy mohou vést cesty radosti a naplnění.

SDÍLENÍ A MODLITBA

Nyní máme možnost spolu sdílet příběhy předmětů, které jsme si přinesli na začátku bohoslužby. Jsou to příběhy o našich vztazích, našich společných silných chvílích nebo i vtipných příhodách, které by se neudály, kdyby v našem životě nebyl někdo další.

Po sdílení můžeme vyjádřit své díky a prosby za všechny lidi, kteří významně vstoupili do našeho života a sdílí ho s námi.

Příklad modlitby:

– *Pane, děkuji ti za svou manželku, za to, jak jsem ji mohl tehdy poznat díky té náhodě, která byla tvým dílem...*

– *Pane, děkuji ti za svá vnoučata Anežku, Bětku a Jirku, za jejich nekonečné otázky, které mě samotného vždycky přimějí k přemýšlení o věcech, ve kterých jsem si myslel, že mám jasno...*

– *Pane, prosím tě za všechny ty těžké chvíle našeho vztahu, abys proměnil tu hádku, ten kříž ve společné hledání tvé vůle...*

Modlitbu zakončíme zvoláním:

1.: Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,

ostatní: *jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.*

OBNOVA VZÁJEMNÝCH ZÁVAZKŮ

Manželé se chytí za ruce a vzájemně si znovu vyznají rozhodnutí pro lásku ve společném životě.

Manžel: Požehnaný jsi, Hospodine, protože z tvé štědrosti jsem přijal **N.** za svou ženu.

Manželka: Požehnaný jsi, Hospodine, protože z tvé štědrosti jsem přijala **N.** za svého muže.

Oba společně: Požehnaný jsi, Hospodine, neboť tys ve své dobrotě stál při nás, ať nám život přinášel věci dobré nebo zlé. Pomáhej nám, prosíme, abychom si i nadále zachovali věrnou lásku, úctu a věrnost a osvědčili se jako svědkové smlouvy, kterou jsi s námi uzavřel. Amen.

Pokud manželé chtějí, mohou ještě přidat svatební slib:

Já **N.** odevzdávám se tobě **N.**

a přijímám tě za manžela(ku).

Slibuji, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost,

že tě nikdy neopustím

a že s tebou ponesu všechno dobré i zlé

až do smrti.

K tomu ať mi pomáhá Bůh.

Manželé se mohou políbit, a pokud jsou přítomné děti, mohou tento závazek požehnat křížkem na čelo svých rodičů.

Pokud se modlíme v páru, ale ještě nejsme manželé, můžeme si vzájemně vyjádřit příslib lásky a svěřit svou společnou cestu do Božích rukou těmito nebo podobnými vlastními slovy:

Pane Ježíši, chválíme tě za to, že tě můžeme poznávat skrze radosti i kříže našeho vztahu. Děkujeme ti, že jsi nás dva dal dohromady, že nám na naší společné cestě, na které se vzájemně poznáváme, žehnáš. Prosíme tě, abys byl tvůrcem našeho společného času, abys nám dával objevovat vzájemnou krásu a pomáhal nám s láskou přijímat i naše vlastní slabosti. Amen.

Pokud se modlíme sami, můžeme tuto chvíli využít k tomu, abychom zavolali někomu, koho máme rádi nebo mu napsali delší zprávu.

MODLITBA OTČE NÁŠ

všichni: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď' království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

všichni:

Pane, chválíme tě za to, jak skrze druhého člověka vstupuješ do našeho života. Děkujeme ti za všechny výzvy i radosti, které před nás náš společný život staví. Dej nám, prosíme, vědomí, že nikdy nejsme sami, že patříme do jedné rodiny církve a jsme si vzájemně tou nejbližší možnou rodinou. Po vzoru Svaté Rodiny nám dej Pane, prosíme, poznávat způsoby, jak můžeme v tobě společně růst. Dávej nám odvahu, abychom jako Svatá Rodina v našich vztazích usilovali o budování mostů a boření zdí. Buď ty tím pojítkem, který dává našim vztahům smysl a naplnění. Amen.

Vrodině se teď můžeme třeba chytnout za ruce nebo kolem ramen a společně prosit o požehnání.

všichni: Na přímluvu blahoslavené Panny Marie a svatého Josefa, uděl nám Pane, své požehnání, chraň nás před každým zlem a doved' nás do plnosti svého království.

1.: Dobrořečme Pánu.

ostatní: *Bohu díky.*